

عنوان مقاله:

علوم شناختی، دانشی نو در خدمت روانشناسی محیطی برای انسانی کردن آثار معماری

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی پژوهشهای علوم میان رشته ای در شهرسازی و معماری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی عزیزی ناصرآباد - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته تکنولوژی معماری دانشگاه مازندران

عباسعلی شاهرودی - استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی معماری مردمی کردن و انسانی کردن آثار معماری است که با شکل گیری مباحثی چون روانشناسی محیطی، ادراک، زیبایی شناسی و ... گام های مهمی در جهت انسانی کردن آثار معماری برداشته شده است. اما برای تاثیر دادن نظرات و برداشت های ذهنی کاربران در طراحی آثار معماری باید روش هایی کمی و روش هایی برای بررسی عملکرد مغز کاربران در حین مواجهه با آثار معماری در کنار روانشناسی محیطی مورد استفاده قرار گیرد. امروزه با پیشرفت دانش بشری یک رشته جدید، مهیج و دارای ارتباط تنگاتنگ با سایر علوم به نام علوم شناختی ایجاد شده است که دیدگاه محاسباتی دارد و در آن دانشمندان علوم شناختی به دنبال کشف اصول و توصیف پردازش اطلاعات مغز انسان در مواجهه با عوامل، پدیده ها و محیط بیرونی هستند. با بررسی مفاهیم و مباحث مختلفی از معماری که در راستای توجه به نیاز های انسان هستند، مانند روان شناسی محیطی، ادراک محیطی، زیبایی شناسی و... همچنین بررسی مباحث مرتبط با علوم شناختی، سعی شده است ارتباط علوم شناختی با حرفه معماری و نقش علوم شناختی برای کمک به انسانی تر شدن آثار معماری مورد بررسی قرار گیرد. در این مقاله ارتباط علوم شناختی با یکی دیگر از علوم (علم معماری) بررسی می شود و مشخص می شود که استفاده از روش ها و تکنیک های علوم شناختی در کنار مباحث روانشناسی محیطی به معماران برای انسانی کردن هر چه بهتر آثار معماری کمک می کند.

کلمات کلیدی:

علوم شناختی، روانشناسی محیطی، معماری، نیازهای انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/699150>

